

ind paa, at den bliver bestemt for 5 Aar ad Gaangen, men desmod mere holde paa, at den bliver bestemt aarligt. — Der er en hel Mængde Smaaating i Lovforslaget, hvoraf den ærede foregaaende Taler omtalte nogle. Jeg skal dog ikke komme ind paa dem; thi jeg anser dem kun for Smaaating, naar blot Thinget først kan blive enigt om, hvilke af de to Hovedprinciper vi skulle følge. Af de enkelte Bestemmelser skal jeg dog berøre en eneste. Mellem de Ting, som Sogneraadet har Ret til at lade udføre for Sognets Regning, nævnes Transport af Brændsel til Fattige og til Skolebæset, forsaavidt det anstafes for Kommunens Regning. Der er imidlertid en Slags Kjorsel, som jeg anser for at være af lige saa stor Vigtighed, og der er vistnok ikke mange Sognekommuner, som ikke altid have udredet den. Man har nemlig altid paa Landet endel Husmænd og Indsiddere, som paa en eller anden Maade selv kunne tilveiebringe deres Idebrændsel, men Kjorselen deraf er dem meget mere end Brændselet selv, og Sognene have da altid ligefrem ladet denne Kjorsel udføre som Pligtarbeide. Jeg veed vel, at det ikke er lovligt, og naar der kommer Strid derom, siger ogsaa Almmanden, at det er ulovligt. Men Sognekommunerne staa sig dog godt ved at udføre denne Kjorsel; thi hvis de ikke gjøre det paa denne Maade, kunne de alligevel til ikke alene at udføre Kjorselen, men ogsaa til at anstafte Brændselet, og saa er det lovligt, at de besørge Kjorselen, medens det derimod som sagt ikke er lovligt, naar vedkommende Mand selv har tilveiebragt Brændselet, og dette saaledes ikke er anstafset for Sognets Regning. — Paa mange Steder, hvor der er oprettet Sygekasjer, er det ofte Tilfældet, at Kommunen udreder Kjorsel efter Læge til saadanne Folk, som ikke selv kunne lere og betale Hest og Vogn. Nu er det vel for den Syge, at Lægen hentes; men rigtignok paa Sygekassens Regning, og det er ogsaa for at holde Sygekassen paa Benene, at man har præsteret denne Kjorsel. Det finder jeg heller ikke, der kan være Noget at indvende imod; thi det er meget vigtigt, især i vore Tider, at saadanne Foreninger kunne bestaa til Fordel for den arbejdende, mindre bemidlede Klasse.

Jeg vil nok tro, at dette kommer stærkt i Strid med Bestemmelserne; men jeg tror, at det var rigtigt, om det blev tydeligt udtalt, at Sogneraadet havde Magt til at lade saadant Kjorsel udføre. — Dette er, hvad jeg i Diebliffet vil sige om Sagen. Jeg vil ikke gaa ind paa de mange smaa Bestemmelser i Lovforslaget; de ere af mindre Betydning, naar vi først faae afgjort, hvilke Hovedprinciper vi skulle følge.

Ogenbøll: De to foregaaende ærede Talere have begge udtalt deres Tilfredshed med, at dette Lovforslag er fremkommet. Denne Udtalelse kan jeg aldeles tiltræde, navnlig forsaavidt angaar det første Ufsnit af Lovforslaget „Om Snekastning“. Det er Noget, som jeg i min Embedsstilling har havt en hel Del at gjøre med, og jeg har altid været af den Mening, som jeg ikke behøver videre at begrunde, da den høitærede Minister ved at forelægge dette Lovudkast selv har udtalt det Samme, at Loven af 30te December 1858 kun er lidet heldig, idet den dels er vanskelig at udføre og dels medfører adskillige Ubilligheder. Det foreliggende Lovforslag gaar paa en Maade tilbage til de gamle Regler fra 1799, og jeg kan ikke se Andet, end at det Princip, der her er gennemført, vistnok er det eneste rigtige med Hensyn til at faae Arbeidskraften frem. Det, det navnlig gjælder om ved Snekastningen, er nemlig saavidt muligt at faae Arbeidskraften frem. Det ærede Medlem, der nu satte sig, gjorde en Indvending, som han dog ikke urgerede meget stærkt. Efter Reglen i § 3, som i Forbindelse med § 4 indeholder Hovedbestemmelsen for Fordelingen af Arbeidet, anlog han nemlig, at der kunde fremkomme Ubilligheder, naar En drev sin Eiendom ved faste Folk og en Anden ved Dagletiere. Ganste vist er det umuligt at skrive en Lov, saaledes at der ikke kan komme Ubilligheder frem, men jeg tror dog, at det ærede Medlem tager feil, naar han anfører dette Tilfælde som en Indvending mod Loven; thi den Ullighed, der paa denne Maade kan fremkomme, vil jo udjævnes gjennem Betalingen. Den, der ikke kan fæste Folk, kommer til at betale til Snekastningen gennem Kom-